

POZN. V textu je namísto sporného doménového jména a jakýchkoliv výrazů, podle kterých by bylo možno identifikovat strany sporu, užíváno *****.

ROZHODČÍ NÁLEZ

Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky

VE SPORU

č. 00059

§ 16 Řádu pro řešení sporů o domény .cz (Řád .cz)

Čas podání 2011-04-07 15:35:40

Správce sporu Mgr. Tereza Bartošková

Strana žalující *****

Strana žalovaná *****

Sporné doménové jméno *****.cz

Jiná právní řízení

1. Dle informací, které jsou dostupné rozhodci Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, dále jen „rozhodčí soud“, neprobíhají jiná právní řízení týkající se sporného doménového jména, ani taková věc nebyla v jiném řízení rozhodnuta.

Shrnutí rozhodčího nálezu

Shrnutí rozhodčího nálezu tvoří Přílohu č. 1

Faktická situace

2. Žalobce se žalobou, podanou u rozhodčího soudu dne *.*****, domáhal, aby se žalovaný trvale zdržel užívání a provozování doménového jména ve znění „*****.cz“, aby se žalovaný zdržel převodu tohoto doménového jména na třetí osobu vyjma žalobce, aby žalovaný převedl toto doménové jméno ve prospěch žalobce tak, že žalobce bude zapsán jako nový držitel tohoto doménového jména v centrálním registru doménových jmen, vedeném třetí osobou, CZ.NIC, z. s. p. o., a dále, aby žalovaný nahradil žalobci náklady řízení.

3. Rozhodčí soud prozkoumal svou pravomoc a dospěl k právnímu závěru, že se jedná o majetkový spor, k jehož projednání a rozhodnutí je dána pravomoc tohoto stálého rozhodčího soudu podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zák. č. 216/1994 Sb.“.

4. Po zahájení řízení žalobce navrhnul, aby namísto dosavadního žalovaného *****, adresa *****, do řízení vstoupil nový žalovaný, *****, adresa *****, který po zahájení řízení nabyt dne *.***** právo k dotčenému doménovému jménu, a to převodem od dosavadního žalovaného, což žalobce doložil výpisem z databáze WHOIS. Rozhodčí soud návrhu vyhověl usnesením ze dne *.*****.

PRAVOMOC ROZHODČÍHO SOUDU:

5. Pravomoc rozhodčího soudu je dána od počátku řízení a byla založena rozhodčí smlouvou podle zák. č. 216/1994 Sb., a to žalobcovým přijetím rozhodčí veřejné nabídky projevové žalovaným. (Zprvu se tak stalo původním žalovaným *****, následně pozdějším žalovaným *****.) Projevy smluvních stran byly učiněny elektronickými prostředky umožňujícími zachycení obsahu a určení osob, tudíž byla zachována zákonem stanovená písemná forma (§ 3 odst. 1 zák. č. 216/1994

Sb.). Blíže se rozhodčí soud zabýval svou pravomocí při posouzení námítky nedostatku pravomoci vznesené žalovaným; viz body 6. až 16.

NÁMITKA NEDOSTATKU PRAVOMOCI:

6. Jelikož žalovaný ve svém vyjádření k žalobě včas vznesl námitku nedostatku pravomoci rozhodčího soudu, rozhodčí soud ji projednal a zjistil, že jeho pravomoc je založena v souladu se zák. č. 216/1994 Sb., a to rozhodčí smlouvou uzavřenou mezi účastníky řízení postupem podle bodu 16.3 Pravidel registrace doménových jmen v ccTLD .cz, platných ode dne 1. 1. 2010, a podle bodu 2 jejich přílohy, Pravidel alternativního řešení sporů, platných ode dne 1. 10. 2007. Obě tato pravidla byla stanovena třetí osobou, správcem domény .cz, CZ.NIC, z. s. p. o., sídlem v Praze 2, Arménská 23, zapsaným pod č. reg. ZS30/3/98 v registru zájmových sdružení právnických osob, vedeném Magistrátem hlavního města Prahy. Tato pravidla mají soukromoprávní povahu bezvýjimečných všeobecných smluvních podmínek ve formulářové podobě, jejichž přijetí žadatelem o registraci doménového jména, jako objednatel, (zde žalovaným), je podmínkou registrace doménového jména v doméně .cz, což platí i pro případ prodloužení registrace a týká se i dané věci.

7. K uzavření rozhodčí smlouvy shora uvedeným způsobem došlo v návaznosti na poskytnutí služby informační společnosti ze strany výše jmenovaného správce domény .cz, přičemž tato služba byla poskytnuta na žádost žalovaného, resp. jeho právního předchůdce. Jednalo se o ukládací službu správce domény .cz spočívající v uložení informace (doménového jména) do jím spravované soukromé elektronické databáze („centrálního registru doménových jmen“) týkající se doménových jmen v doméně .cz; viz zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), ve znění pozdějších předpisů.

8. Žalovaný pomocí elektronických prostředků souhlasil s cit. pravidly, a to postupem těmito pravidly předvídaným (bod 2.2.1 cit. pravidel registrace) dne *.***** 17:21 hodin, a to prostřednictvím jím zvoleného registrátora, *****, sídlem v *****. Žalovaný se přijetím cit. pravidel podrobil pravomoci rozhodčího soudu formou neodvolatelné rozhodčí veřejné nabídky, kterou projevil svým souhlasem s cit. pravidly.

9. Rovněž tak žalobce projevil vůči žalovanému vůli podrobit se pravomoci rozhodčího soudu v dané věci podle cit. pravidel, a to tím, že písemně, elektronickými prostředky, zahájil spor se žalovaným v dané věci u rozhodčího soudu dne *.***** v 13:25:48 hodin. Tímto způsobem a tohoto dne došlo mezi smluvními stranami k uzavření rozhodčí smlouvy, přičemž takovýto postup uzavírání rozhodčích smluv pro případ sporů o doménová jména .cz odpovídá dlouhodobé praxi hromadně zavedené ode dne 1. 8. 2004 a v době projevení veřejné rozhodčí nabídky i v době uzavření rozhodčí smlouvy byl obvyklý. Dotčený postup uzavírání rozhodčích smluv vyplývá ze smluvní svobody stran soukromých poměrů včetně svobody volby způsobu uzavření smlouvy, jejíž výkon nebyl v daném případě nikomu na újmu ani neohrožil veřejný pořádek. Dotčený postup není zakázán zák. č. 216/1994 Sb. ani jiným zákonem. Rozhodčí soud neshledal nic, co by zakládalo neplatnost tohoto právního úkonu svobodných stran ve svobodných poměrech soukromého rázu. Strany rozhodčí smlouvy si mohou dohodnout způsob, jímž má být smlouva uzavřena, a to i odchýlně od kontraktačních pravidel podle občanského nebo obchodního zákoníku, neboť to zákon výslovně nezakazuje a z povahy ustanovení zákona nevyplývá, že se od něj nelze odchýlit, protože odchýlení se od zákona v těchto případech není nikomu na újmu ani neohrožuje veřejný pořádek. Soukromoprávní normy již tím, že jsou určeny k použití ve svobodných soukromých poměrech se zásadně vyznačují, zvláště při úpravě smluvních závazků, poddajností ve prospěch volných projevů stran. Tento právní názor rozhodčího soudu odpovídá zásadě privátní autonomie, na níž je zbudován český soukromoprávní řád a která má své ústavní opodstatnění. Rozhodčí soud neshledal nic, co by v dané věci odůvodňovalo jiný závěr. K dalším okolnostem viz body 10. až 17.

10. Dále, rozhodčímu soudu je z jeho činnosti známo, že uzavírání rozhodčí smlouvy výše popsáním postupem, resp. volní podrobení se každého držitele doménového jména .cz rozhodčímu řízení před tímto stálým rozhodčím soudem založeným zákonem, je-li tak projevenou vůlí žalobce, je skutečností dlouhodobě seznatelnou veřejností z internetových stránek třetí osoby, správce domény .cz, CZ.NIC, z. s. p. o., <http://www.nic.cz>, [cit. 8. 9. 2011], a že každý zájemce o vznik doménového jména v doméně nejvyšší úrovně .cz se s touto skutečností mohl předem seznámit z těchto veřejnosti přístupných stránek. Pokud by s tímto způsobem kdokoli nesouhlasil, mohl by si zvolit doménové jméno v jiné doméně.

11. Při běžné opatrnosti, kterou lze od každé rozumné osoby očekávat, může žadatel o registraci doménového jména nebo o její prodloužení (zde žalovaný, resp. jeho právní předchůdce) nahlédnutím

do veřejných rejstříků předem zjistit, zda používáním určitého doménového jména by mohl zasáhnout do práv jiných osob. Stejně tak si žadatel může předem prozkoumat situaci na trhu, na němž hodlá doménové jméno používat. Tím vším může žadatel předem vyloučit nebo snížit nebezpečí právního střetu, jakož i hrozbu nepříznivých právních následků, které by pro něj mohly vyplynout z neúspěchu v potencionálním rozhodčím řízení na základě rozhodčí smlouvy. Ostatně, žalovaný, resp. jeho právní předchůdce, ve smlouvě sjednané se správcem domény .cz, třetí osobou CZ.NIC, z. s. p. o., formulářově potvrdil, že „vyvinul veškeré úsilí, které lze po něm spravedlivě požadovat, aby zajistil, že registrované Doménové jméno nebude tato práva“ (rozuměno práva třetích osob k doménovým jménům, ochranným známkám, obchodním značkám, jménům, obchodním firmám) „a právní předpisy“ (rozuměno týkající se nekalé soutěže a ochrany osobnosti) „porušovat.“; viz čl. 13.1 věta druhá Pravidel registrace doménových jmen v ccTLD .cz, platných ode dne 1. 1. 2010.

12. K postupu, jímž byla uzavřena rozhodčí smlouva, rozhodčí soud na doplnění dodává, že podrobení se žalovaného držitele doménového jména rozhodčímu řízení bývá ve sporech o doménová jména celosvětově obvyklé, přičemž je věcí žalobce, zda tuto možnost mimosoudního řešení sporu v konkrétním případě využije, anebo zda podá žalobu k soudu. Pokud jde o druhová doménová jména viz bod 4 písm. a) the Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy ze dne 26. 8. 1999, stanovené the Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN), sídlem v Marina del Rey, Kalifornie, USA, s nímž je spojen smluvní závazek držitele doménové jména podrobit se mimosoudnímu řešení sporu. Dále, pokud jde o doménová jména v doméně .eu, viz legální povinnost držitelů doménových jmen .eu podrobit se účasti na postupu mimosoudního řešení sporů podle čl. 22 odst. 2 Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28. dubna 2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace (Úř. věst. L 162, 30. 4. 2004, s. 40), ve znění pozdějších předpisů, dále jen „nař. č. 874/2004“.

13. Rozhodčí soud má zato, že volní podrobení se držitele doménového jména (zde žalovaného) mimosoudnímu řešení sporu, je-li tak projevem vůlí osoby dotčené na jejích právech (zde žalobce), odpovídá dlouhodobě a běžně uplatňované zásadní zdrženlivosti státu při úpravách týkajících se celosvětové sítě elektronických komunikací (internetu), kdy tato síť je světově zbudována a spravována na mimostátním základu soukromé samoregulace, jíž odpovídá i mimosoudní (tzn. nestátní) řešení sporů o doménová jména v této síti. Mimosoudní řešení těchto sporů je založeno na obecně známých výhodách rozhodčího řízení (např. na právní i mimoprávní odbornosti rozhodců, rychlosti a menší procesní formálnosti), jimiž se rozhodčí řízení vyznačuje ve srovnání s řízením soudním, pročez se pro spory tohoto druhu jeví účelným. Je to právě účelnost, která z rozhodčího řízení, které je v poměru k soudnímu řízení bráno jako alternativní (zástupný, náhradní) způsob řešení sporů, činí v daném případě a v případech stejného nebo podobného druhu způsob řešení výlučný, je-li tak projevem vůlí žalobce. Zavedení arbitráží ve věcech tohoto druhu historicky celosvětově vycházelo z potřeby účinně (tedy i rychle) právně chránit zejména práva k ochranným známkám a obchodním jménům, která byla značným způsobem dotčena začastu nepoctivým spekulativním, až vyděračským, používáním doménových jmen jinými osobami na úkor vlastníků těchto starších absolutních práv.

14. Nadto, v širším pohledu objasňujícím význam arbitráže v daných věcech rozhodčí soud též poukazuje na skutečnost, že Česká republika je členem Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO, OMPI), patřící mezi odborné agentury Spojených národů, při níž působí rozhodčí a mediační středisko dlouhodobě zaměřené, mimo jiné, na spory o druhová doménová jména a doménová jména v některých zemských kódech; viz <http://www.wipo.int/amc/en/>, [cit. 8. 9. 2011].

15. V dané věci je nutno přihlídnout též k tomu, že k rozhodnutí sporu byl stranami povolán stálý rozhodčí soud zřízený zákonem č. 223/1994 Sb., o sloučení Československé obchodní a průmyslové komory s Hospodářskou komorou České republiky, o některých opatřeních s tím souvisejících a o změně a doplnění zákona České národní rady č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, ve znění zákona č. 121/1993 Sb., jenž je právním nástupcem Rozhodčího soudu Československé obchodní a průmyslové komory, jehož působení bylo původně právně upraveno vyhl. č. 205/1952 Ú. l., o organizaci Československé obchodní komory. Jedná se o stálý rozhodčí soud s dlouholetou rozhodovací činností i v mezinárodních sporech, u něhož lze předpokládat důvěryhodnost, jakož i institucionální záruku průhlednosti a odbornosti rozhodování ve spojení s odbornou bezúhonností rozhodců a dobrou pověstí stálého rozhodčího soudu, která je skutkově opřena též o to, že tento stálý rozhodčí soud byl jako jediný poskytovatel rozhodčích služeb v Evropské unii roku 2005 pověřen ze strany správce domény .eu, the European Registry of Internet Domain Names (EURid), rozhodováním sporů ve věcech doménových jmen .eu a který zároveň patří od roku 2009 mezi čtyři světové poskytovatele rozhodčích služeb, kteří rozhodují v

přímé souvislosti s činností the Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN), která je soukromě akreditovala.

16. Je pravdou, že správce domény .cz, třetí osoba CZ.NIC, z. s. p. o., navrhnul svá cit. pravidla (všeobecné smluvní podmínky), od nichž se odvíjí vznik rozhodčí smlouvy mezi účastníky tohoto řízení, formulářovým způsobem bez možnosti jejich změny ze strany žadatele o registraci nebo o její prodloužení (zde žalovaného, resp. jeho právního předchůdce). Správce domény .cz tak přitom činí pokaždé ve všech případech, tzn. právně rovně. Používání všeobecných smluvních podmínek formulářovým způsobem je zde věcně odůvodněno povahou plnění a možnost arbitráže z toho potencionálně plynoucí je věcně účelná. Rozhodčí soud v tom neshledal nic právně nepřiměřeného, a to i se zřetelem na všechny souvislosti zde uvedené. Nicméně, rozhodčí soud konstatuje, že uvedený postup uzavření rozhodčí smlouvy nepředpokládá, aby rozhodčí smlouva již ve svém původním znění obsahovala dohodu stran o možnosti přezkoumání rozhodčího nálezu jinými rozhodci (§ 27 zák. č. 216/1994 Sb.). Tato skutečnost může jít event. k tíži žadatele o registraci doménového jména nebo o její prodloužení (zde žalovaného, resp. jeho právního předchůdce), jemuž nezbývá, chce-li získat nebo udržet doménové jméno v doméně .cz, nežli projevit veřejnou rozhodčí nabídku formulářovým způsobem v rámci všeobecných smluvních podmínek navrženou správcem domény .cz, třetí osobou CZ.NIC, z. s. p. o., bez možnosti jejich změny, tj. i bez možnosti navržení dohody o možném přezkoumání rozhodčího nálezu jinými rozhodci, a to již v procesu uzavírání rozhodčí smlouvy. Možná je až následná změna již uzavřené rozhodčí smlouvy mezi jejími stranami. Pravděpodobnou příčinou tohoto právního jevu, který je ovšem v arbitrážích tohoto druhu světově obvyklý, je sledování účinné ochrany dotčených práv, a to urychleně a procesně jednoduše dosaženým pravomocným rozhodčím nálezem. Rozhodčí soud ale tuto skutečnost nepovažuje za natolik podstatnou, aby mohla mít vliv na platnost rozhodčí smlouvy takto sjednané, a to s ohledem na to, že strany mohou již uzavřenou rozhodčí smlouvu následně změnit tak, aby obsáhla dohodu o možném přezkumu rozhodčího nálezu jinými rozhodci.

17. Ze shora uvedených důvodů rozhodčí soud shledal námitku nedostatku pravomoci, vznesenou žalovaným, za právně bezdůvodnou. Přihlédl přitom též k právnímu názoru obsaženému v rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 4. 2011, čj.: 3 Cmo 367/2010-101, s nímž se obecně ztotožnil a který je veřejně dostupný v síti elektronických komunikací na adrese <http://domeny.soud.cz/adr/decisions/index.php>, [cit. 8. 9. 2011]. Dále rozhodčí soud přihlédl k právnímu názoru v usnesení předsednictva rozhodčího soudu o námitce nedostatku pravomoci (příslušnosti) ze dne 22. 2. 2007 sp. zn. Rsp 851/06, s nímž se rovněž obecně ztotožnil a které je veřejně přístupné na adrese <http://www.soud.cz/pravni-vety>, [cit. 8. 9. 2011].

Tvrzení stran

1. Žalující strana

18. Žalobce tvrdí, že je součástí obchodní skupiny ***** ****, přičemž došlo ke sloučení společností *****, a *****, pod společnou značkou ***** ****, a dále tvrdí, že na základě licenční smlouvy užívá cca 800 ochranných známek, mezi jinými též **** a *****.cz, jakož i to, že je v souladu s těmito právy registrovaným držitelem doménových jmen např. www.*****.cz, www.*****.com aj. s označením ****. Další podstatnou skutečností je podle žalobce zapsání obchodní firmy ve znění „***** ****“, v obchodním rejstříku, přičemž žalobce má právo tuto obchodní firmu nerušeně užívat, tudíž má i právo, aby jiné osoby neužívaly shodné nebo zaměnitelné obchodní firmy, a to též ve smyslu označení jejich provozoven či internetových domén.

19. Podle tvrzení žalobce není žalovaný majitelem ani držitelem licence k ochranné známce ***** obsažené v doménovém jménu *****.cz a dále žalovaný nemá jakákoli práva k uvedené obchodní firmě žalobce ani k její jakékoli části. Užíváním doménového jména *****.cz se žalovaný dopouští nekalosoutěžního jednání, neboť doménové jméno *****.cz je způsobilé snadno vyvolat záměnu s označením *****.cz. Žalobce dále odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 23. 10. 2003, sp. zn. 29 Odo 106/2001, pokud jde o jednání v hospodářské soutěži, podle něž není rozhodné, že jde o podnikatele, nýbrž to, zda šlo o jednání za účelem soutěžního záměru a nikoli záměru jiného. Žalobce má dále za podstatnou skutečnost, že byl v zapsán v obchodním rejstříku dne *.*****. Podle žalobce žalovaný zaregistroval doménové jméno *****.cz až dne *.*****. Při pokusu o mimosoudní vyřešení věci žalobce vyzval žalovaného k jednání o převodu doménového jména *****.cz na žalobce, přičemž žalovaný podle tvrzení žalobce požadoval neúměrně vysokou finanční částku 100 000 Kč, později 50 000 Kč. Žalobce tvrdí, že z postoje žalovaného lze dovodit, že si doménové jméno *****.cz zaregistroval se spekulativním záměrem a snahou získat za jeho převod co nejvyšší finanční částku. Doménové jméno je podle žalobce využíváno, stránky, které jsou pod ním provozovány mají informační charakter a

obsahují mimo jiné odkazy na ****, a proto jsou podle žalobce způsobilé vyvolat společně s doménovým jménem nebezpečí záměny.

2. Žalovaná strana

20. Žalovaný se k žalobě vyjádřil pouze tak, že nemá podepsanou žádnou rozhodčí doložku ani smlouvu s rozhodčí doložkou, která by v případě sporu dávala pravomoc rozhodci tento spor rozhodnout. Proto, podle žalovaného, není dána pravomoc rozhodčího soudu. Rozhodčí soud projednal námitku nedostatku pravomoci a dospěl k závěru uvedenému výše.

Projednání a zjištění

SKUTKOVÝ STAV:

21. Rozhodčí soud věc projednal a má skutkově prokázáno, že:

- žalobce je součástí mezinárodní obchodní skupiny ***** a zabývá se, krom jiného, komunikačními činnostmi na českém území,
- žalobci náleží právo k obchodní firmě ve znění „*****“ , pod níž je zapsán v obchodním rejstříku,
- žalobce licenčně používá mezinárodní ochrannou známku ve znění „*****“, zapsanou Mezinárodním úřadem Světové organizace duševního vlastnictví, a patřící do známkové řady ****,
- žalobci náleží právo k doménovému jménu „*****.cz“, registrovaného dne *.*.****, které žalobce používá v síti elektronických komunikací k přesměrování na adresu http://www.****.cz za stavu, kdy mu zároveň náleží právo k doménovému jménu ve znění „****.cz“,
- žalobce licenčně užívá doménové jméno ve znění „*****.cz“, k němuž náleží právo třetí osobě, ****, přičemž toto doménové jméno patří do označovací řady ****,
- žalobce písemně uplatnil své právo vůči původnímu žalovanému ***** dopisem ze dne *.*.**** a žalobce dále s původním žalovaným písemně a telefonicky jednal dne *.*.****, *.*.**** a *.*.****, z čehož vyplývá, že žalobce má zájem o převod dotčeného doménového jména na sebe za úhradu přímých nákladů, resp. později částky 5 000 Kč, přičemž původní žalovaný ***** požadoval za převod částku 100 000 Kč, kterou žalobce měl za nepřijatelnou a ani následná částka 50 000 Kč nebyla pro žalobce přijatelná, když podal protinávrh znějící na částku 5 000 Kč.

22. Rozhodčí soud má dále prokázáno, že:

- žalovaný, resp. jeho právní předchůdce, od nezjištěné doby používal doménové jméno ve znění „*****.cz“, registrované ode dne *.*.****, a to jako adresu v síti elektronických komunikací, pod níž žalovaný, resp. jeho právní předchůdce nejméně ještě *.*.**** zpřístupňoval veřejnosti obsah odkazující, krom jiného, na jiné stránky obsahující informace o duálních mobilech a jejich cenách, o levném volání ze zahraničí, o popfaxu – faxu přes internet, o domácích telefonech a videotelefonech, o ušetření za faxy, o prodeji mobilních telefonů a dále odkazující na stránky týkající se značky **** a na telefonní seznam,
- žalovaný v době rozhodnutí, od nezjištěné doby po *.*.****, neprovozuje stránky v internetu pod doménovým jménem *****.cz.

23. Rozhodčí soud nemá prokázanou dobu po *.*.****, kdy žalovaný, resp. jeho právní předchůdce ukončil provozování internetových stránek pod doménovým jménem *****.cz, neboť účastníci řízení o tom nenavrhli žádný důkaz, přičemž žalovaný tak neučinil ani přes výzvu rozhodčího soudu.

24. Svá shora popsaná skutková zjištění rozhodčí soud opřel o provedené a zhodnocené důkazy, které shledal věrohodnými, použitelnými, vesměs podstatnými a dostatečnými k učinění přesvědčivého skutkového závěru za stavu, kdy další důkazy účastníci řízení nenavrhovali.

PRÁVNÍ POSOUZENÍ SKUTKOVÝCH ZÁVĚRŮ:

25. Skutkové závěry podané shora a opřené a výše popsané provedené a zhodnocené důkazy rozhodčí soud posoudil po právní stránce následovně:

a) ŽALOBCOVO PRÁVO FIREMNÍ:

26. Tím, že žalovaný, resp. jeho právní předchůdce používal nejméně do *.***** mladší doménové jméno ve znění „*****.cz“ k provozování adresy v síti elektronických komunikací (používané i k odkazům na služby žalobce), a tím, že žalovaný stále drží toto doménové jméno pro sebe v „centrálním registru doménových jmen“, spravovaném třetí osobou CZ.NIC, z. s. p. o., žalovaný neoprávněně užíval a stále užívá starší obchodní firmu žalobce, znějící „***** ****“, a to v části firemního kmene tvořené slovem „*****“, nepodstatně žalovaným pozměněné tak, že namísto slova „*****“ žalovaný užíval a stále užívá snadno zaměnitelné slovo „*****“. Mezi oběma slovy panuje výslovnostní podobnost, když se jedna ze souhlásek v obou případech vyslovuje jako „k“.

27. Žalovaný, jakožto neoprávněný uživatel části kmene žalobcovy obchodní firmy, jež je podstatná z firemně rozlišovacího hlediska zaměnitelnosti a klamavosti, porušuje starší právo žalobce k obchodní firmě podle § 8 a násl. obch. zák. Popsané jednání žalovaného je totiž objektivně způsobilé vyvolat záměnu s obchodní firmou žalobce, přesněji s podstatnou částí jejího firemního kmene, jímž se žalobcova obchodní firma vyznačuje.

28. Vedle toho je jednání žalovaného objektivně způsobilé působit též klamavě neboli vyvolat mylnou představu, že se jedná o obchodní firmu žalobce, resp. o podstatnou část firemního kmene, když obchodní firmy bývají mimo právní styk běžně používány i v jiných podobách nežli jsou podoby, pod nimiž jsou zapsány v obchodním rejstříku; kupř. zkráceně, přeloženě, přepsané do jiné abecedy, anebo jinak změněně, a to např. pro reklamní či propagační účely. Pravopisný rozdíl mezi slovy „*****“ a „*****“ je z hlediska firemního práva bezvýznamný, neboť se jedná o nepodstatný rozdíl, který nemá vliv na vnímání obou označení průměrným spotřebitelem. Tento pravopisný rozdíl nemá vliv ani na shodnou výslovnost obou slov.

29. Rozhodčí soud obě tato jednání žalovaného právně posoudil jako jednání zaměnitelné a souběžně též klamavé v poměru k žalobcově obchodní firmě, a to v podstatné části jejího firemního kmene tvořené slovem „*****“, jímž se žalobcova obchodní firma vyznačuje a pod níž je obecně známa na českém území.

30. Jako právně objektivizační hledisko rozhodčí soud použil právní smyšlenku (fikci) průměrného (běžného) spotřebitele, který přichází na trhu do styku s určitými osobami (účastníky trhu), výrobky či službami a který je přiměřeně informovaný a rozumně pozorný a obezřetný, aniž by musel mít profesionální znalosti ohledně osob (účastníků trhu), výrobků či služeb na trhu, a to bez přímého srovnání osob (účastníků trhu), výrobků či služeb vedle sebe a při vjemovém zaměření na celek bez zabývání se posuzováním různých detailů, tzn. při vyvolání paměťového obrazu celku, a při okamžitém dojmu bez rozboru.

31. Nezabývání se posuzováním různých detailů platí i pro daný případ, přestože se týká používání doménového jména v síti elektronických komunikací, kdy je významný každý znak doménového jména a jeho přesné použití. Je tomu tak proto, že průměrný spotřebitel se může domnívat, že tatáž osoba (žalobce) zde záměrně a zároveň návodně používá více doménových jmen v různých podobných tvarech (znacích) tak, aby veřejnost mohla nalézt příslušné stránky i bez znalosti přesného znění doménového jména, resp. i při záměně některých znaků nebo při použití znaků podobných. Dodejme, že spotřebitelům na českém trhu je převážně jazykově bližší psaní slova „*****“, nežli psaní slova „*****“, protože první tvar odpovídá mluvnicki českého jazyka, podle níž se souhláska „k“ píše a čte stejně, tedy vždy jako „k“.

32. Rozhodčí soud konstatuje, že již samo porušení žalobcova firemního práva chráněného obchodním zákoníkem by, bez dalšího, bylo důvodem k vyhovění žalobě.

33. Žalovaný svým jednáním rovněž naplnil skutkovou podstatu zakázané spekulativní a zneužívající registrace doménového jména *****.cz podle podobně použitého čl. 21 odst. 1 písm. b) cit. nař. č. 874/2004, neboť uvedené doménové jméno je zavádějícím způsobem podobné žalobcově obchodní firmě, k níž má žalobce právo na základě obchodního zákoníku a žalovaný, resp. jeho právní předchůdce, dotčené doménové jméno zaregistroval a užívá je nikoli v dobré víře. Nedostatek dobré víry žalovaného spočívá v okolnostech, jež ukazují, že doménové jméno bylo zaregistrováno nebo získáno zejména pro účely prodeje žalobci, jemuž svědčí právo k obchodní firmě (čl. 21 odst. 3 cit. nař.). Okolnosti zlé víry žalovaného rozhodčí soud spatřuje v nabídce žalovaného, resp. jeho právního předchůdce, týkající se úplatného převodu doménového jména žalobci za částku 100 000 Kč, později za částku 50 000 Kč, přičemž žalovaný, resp. jeho právní předchůdce, věděl, že nemá právo k registraci doménového jména *****.cz pro sebe, neboť toto právo má žalobce, jak vyplývalo a vyplývá z veřejných zdrojů, nebo by to žalovaný věděl, kdyby byl objektivně náležitě opatrný, tzn.

pokud by se nedopustil nedbalosti. Pokud jde o rozšiřující výklad na základě podobnosti a o podobné použití nař. č. 874/2004, viz odůvodnění v bodu 49.

b) NEKALÁ SOUTĚŽ:

34. Rozhodčí soud právně posoudil neoprávněný zásah do žalobcova firemního práva souběžně též jako žalovaným přinejmenším objektivně vyvolané nebezpečí záměny mezi žalovaným použitým doménovým jménem *****.cz a žalobcovou obchodní firmou, pokud jde o její výše popsanou část. Proto se ze strany žalovaného souběžně právně jedná o záměnnou soutěž, která je proti dobrým mravům soutěže a která je způsobilá přivodit újmu žalobci, jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům, a tudíž je zakázanou soutěží nekalou [§ 47 písm. a) obch. zák.].

35. Rozhodčí soud konstatuje, že vedle toho všeho, souběžně, bylo shora popsané jednání žalovaného přinejmenším do *.*.**** objektivně způsobilé působit na veřejnosti klamavě tak, že se mohlo jednat o internetové stránky žalobce anebo o nějakou podobu obchodního nebo právního propojení žalovaného se žalobcem, např. jako obchodního zástupce žalobce na českém území apod., a to i ve spojení s odkazy na služby žalobce. Toto všechno byly skutečnosti, které se nezakládaly na pravdě a které byly jako mylná domněnka způsobilé uvést veřejnost v omyl (klamat) o činnosti žalobce nebo o osobě žalovaného a o jeho obchodním nebo právním poměru k žalobci. Žalovaný proto alespoň objektivně vyvolal klamnou představu o svém spojení se žalobcovým podnikem, obchodní firmou, zvláštním označením nebo výrobky či výkony. Žalovaný se již tímto svým jednáním na českém trhu přinejmenším objektivně ocitl v soutěžní situaci se žalobcem, přičemž klamavá soutěž je proti dobrým mravům soutěže.

36. I přes následné upuštění žalovaného, popř. jeho právního předchůdce od provozování internetových stránek na adrese http://www.*****.cz, k němuž došlo v nezjištěné době po *.*.****, žalovaný stále pro sebe udržuje veřejně přístupnou registraci dotčeného doménového jména v registru doménových jmen, čímž žalovaný stále užívá doménové jméno *****.cz, a tím vylučuje z jeho funkčního užití žalobce. Toto jednání žalovaného je objektivně způsobilé vyvolat klamnou představu na veřejnosti, že se stále – a to i přes ukončení provozu internetových stránek na uvedené adrese – jedná o nějaké obchodní nebo právní spojení mezi žalobcem a žalovaným na trhu. Toto právní posouzení rozhodčího soudu je umocňováno tím, že při zadání adresy http://www.*****.cz, vycházející z dotčeného doménového jména *****.cz, se po upuštění žalovaného od provozování stránek pod touto adresou, ve vyhledávači Google objevují kontakty na žalobce (nikoli na žalovaného) a na jím používané stránky. Krom toho je toto udržovací jednání žalovaného protiprávním stavem též z toho důvodu, že je objektivně způsobilé vyvolat klamnou představu o tom, že žalobce je obchodně či technicky neschopný používat doménové jméno *****.cz, resp. je neschopný se postarat o jeho funkčnost v síti elektronických komunikací. Ze strany žalovaného se proto jedná o klamavou soutěž, již žalovaný získává neoprávněnou soutěžní výhodu a která je proti dobrým mravům soutěže a jež je způsobilá přivodit újmu žalobci, jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům, a tudíž je zakázanou soutěží nekalou (§ 44 odst. 2 obch. zák.).

37. Současně tím žalovaný stále zabraňuje žalobci uplatnit jeho hospodářský zájem na plném informačním sebeurčení na trhu – opírajícím se o žalobcovu starší obchodní firmu a o jím licenčně užívané starší doménové jméno *****.cz – včetně bránění žalobcově možnosti používat, např. pro zjednodušený a zároveň široký přístup svých zákazníků, i dotčené doménové jméno *****.cz, které může být jazykově přijatelnější zvláště pro česky mluvící zákazníky, jímž je žalobcova činnost určena převážně. Žalobce tím brání žalovanému v možném vytvoření nebo užívání řady doménových jmen (jmenné řady); srov. např. známkové řady. Jednání žalovaného tak představuje zneužití technické soustavy registrace doménových jmen na úkor žalobce. Ze strany žalovaného se jedná o zabraňovací soutěž, kterou žalovaný získává neoprávněnou soutěžní výhodu a která je proti dobrým mravům soutěže a jež je způsobilá přivodit újmu žalobci, jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům, a tudíž je zakázanou soutěží nekalou (§ 44 odst. 2 obch. zák.).

38. Rozhodčí soud právně posoudil situaci, která nastala mezi účastníky řízení, resp. mezi žalobcem a původním žalovaným, jako situaci soutěžní ve smyslu hospodářské soutěže, která je situací objektivní, v níž se strany vzájemně hospodářsky ocitly, přičemž z provedeného a zhodnoceného dokazování, zejména z obsahu internetových stránek pod doménovým jménem *****.cz, vyplývá, že žalovaný na trhu jednal se soutěžním záměrem hospodářským, nikoli snad se záměrem odlišným, např. politickým nebo náboženským. Strany se střetly v hospodářské soutěži při výkonu svých činností týkajících se sítí elektronických komunikací, přičemž každá z nich projevila hospodářský zájem o své představení pod doménovým jménem *****.cz. Soukromoprávní odpovědnost žalovaného za nekalé soutěžní jednání má právní povahu objektivní (přísné) odpovědnosti za následek své

hospodářské činnosti při účasti v hospodářské soutěži bez možnosti zproštění se této právní odpovědnosti.

39. Skutečnost, že žalovaný do blíže nezjištěné doby po *.*.**** provozně používal – a v registru doménových jmen pro sebe stále udržuje – mladší doménové jméno *****.cz, jež je snadno zaměnitelné se žalobcem licenčně užívaným starším doménovým jménem *****.cz, dopouští se žalovaný zakázaného nekalosoutěžního jednání spočívajícího ve vyvolání nebezpečí záměny obou doménových jmen, které je na veřejnosti zavádějící, neboť objektivně vyvolává nepravdivý dojem (klamnou představu) o možném obchodním nebo právním propojení účastníků řízení. Ze strany žalovaného se jedná o zaměňující soutěž, která je proti dobrým mravům soutěže a která je způsobilá přivodit újmu žalobci, jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům, a tudíž je zakázanou soutěží nekalou [§ 47 písm. a) obch. zák.].

40. Kromě toho rozhodčí soud právně posoudil jednání žalovaného též jako jednání nepoctivě těžící ze žalobcova licenčně užívaného staršího doménového jména *****.cz v míře blížící se až k parazitování žalovaného na tomto doménovém jménu nebo na jiných podobných označeních v mezinárodně obchodní skupině *****.cz, do níž patří žalobce, jakož i jako jednání žalovaného, které nepoctivě těží z dobré pověsti žalobcova doménového jména *****.cz na veřejnosti, a to i se zřetelem na dobrou pověst osoby žalobce a na jeho obecnou známost na českém trhu komunikačních služeb. Rozhodčí soud přitom vycházel z předpokladu dobré pověsti, který nebyl v řízení důkazně vyvrácen.

41. K tíži žalovaného, resp. jeho právního předchůdce, jako okolnost přitěžující, spadá jeho reakce na žalobcův návrh převodu doménového jména *****.cz oproti úhradě přímých nákladů, což byl návrh slušný a smířlivý. Reakce žalovaného sice spočívala v nabídce tohoto převodu, avšak za částku 100 000 Kč, resp. následně 50 000 Kč, přičemž žalovaný měl a mohl vědět, že svým získáním mladšího doménového jména *****.cz protiprávně zasáhl do starších práv žalobce, jež byla každému zjištělná z veřejných zdrojů (obchodní rejstřík, „centrální registr doménových jmen“ v doméně .cz). Rozhodčí soud vzal v úvahu i to, že obsah stránek žalovaného, provozovaných žalovaným, resp. jeho právním předchůdcem pod doménovým jménem *****.cz byl převážně jen informativní, tvořený vesměs pouze odkazy na jiné stránky včetně odkazů na žalobce. Rozhodčí soud posoudil obsah výše popsaných stránek žalovaného jako spíše samoučelný tak, aby bylo možné vůbec něčím naplnit internetové stránky, provozované pod doménovým jménem *****.cz ještě nejméně dne *.*.****, a tak dát veřejně najevo, že toto doménové jméno skutečně slouží žalovanému k jeho účasti na trhu.

42. Takovéto jednání žalovaného, a to i s přihlédnutím k výše popsaným skutkovým okolnostem, je proti dobrým mravům soutěže a výhoda žalovaného z toho plynoucí není oprávněná. Ze strany žalovaného se jedná o soutěž nepoctivě těžící ze žalobcova staršího doménového jména a z jeho pověsti, přičemž se jedná o soutěž blížící se až k soutěži parazitující, a to i bez ohledu na to, zda cílem žalovaného bylo získat pro výsledky vlastního nebo cizího podnikání prospěch, jehož by jinak nedosáhl. Takovéto soutěžní jednání žalovaného je za okolností daného případu proti dobrým mravům soutěže a je způsobilé přivodit újmu žalobci, jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům, a tudíž je zakázanou soutěží nekalou (§ 44 odst. 2 obch. zák.).

c) ŽALOBCOVO RELATIVNÍ (LICENČNÍ) PRÁVO ZNÁMKOVÉ:

43. Jelikož žalovaný, popř. již jeho právní předchůdce upustil od provozování stránek v síti elektronických komunikací, přístupných pod dotčeným doménovým jménem, jakož i od použití dotčeného doménového jména na těchto stránkách v obchodním styku, a to ve spojení s podobnými výrobky či službami, pro něž je zapsána mezinárodní ochranná známka *****.cz, a nadále žalovaný jen užívá doménové jméno *****.cz v „centrálním registru doménových jmen“, nejedná se v době rozhodnutí o zásah do licenčně (relativně) známkového práva žalobce. Samotné užívání doménového jména *****.cz žalovaným pouze v „centrálním registru doménových jmen“ – byť se jedná o užívání mladšího označení, které je podobné starší ochranné známce *****.cz, jakož i výrobkům nebo službám, pro něž je tato ochranná známka zapsána, a tudíž by bylo objektivně způsobilé vyvolat pravděpodobnost záměny s touto starší ochrannou známkou – není užitím podobného označení v obchodním styku ani takovým užitím ve spojení s podobnými výrobky nebo službami, pro něž je ochranná známka zapsána, jak stanoví známkové právo. Je tomu tak z toho důvodu, že samo užívání doménového jména jeho trvajícím udržováním v soukromé databázi doménových jmen („centrální registr doménových jmen“) není spojeno ani s obchodním stykem, ani se žádnými výrobky či službami, jak vyžaduje známkové právo (§ 8 odst. 1 až 3 zákona o ochranných známkách č. 441/2003 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

44. Rozhodčí soud, nad rámec výroku, dále odkazuje na obdobné odůvodnění pod bodem 32., které podobně platilo i pro spekulativní a zneužívající registraci dotčeného doménového jména na úkor zapsané ochranné známky ***** po právu užívané žalobcem (licencionářem), a to v době ještě * * ****.

d) PRÁVA ŽALOVANÉHO

45. Rozhodčí soud nezjistil, že by žalovanému patřila nějaká práva, která by byla ve střetu s právy žalobce anebo s veřejným blahem řádné hospodářské soutěže, a to ani práva, která by žalovanému vznikla zařazením (uložením) dotčeného doménového jména do soukromé databáze doménových jmen nebo jeho jiným používáním. Žalovaný se ostatně ani žádného svého práva nedovolával. Proto rozhodčí soud konstatuje, že již samo zhotovení doménového jména *****.cz, k němuž došlo ukládací službou v soukromé elektronické databázi („centrálním registru doménových jmen“) na objednávku žalovaného, resp. jeho právního předchůdce, přičemž tuto službu poskytla objednateli třetí osoba, správce domény .cz, CZ.NIC, z. s. p. o., bylo skutečností protiprávní. Na tom nic nemění, že dotčené doménové jméno, jež bylo obsahem ukládané informace, bylo žalovanému, resp. jeho právnímu předchůdci, poskytnuto na základě světové zásady „kdo dřív přijde, je dřív na řadě“ (first-come first-served principle). Jedná se totiž o technicky opodstatněnou zásadu, neboť věcně (funkčně) není vůbec možné, aby v jedné doméně bylo více stejných doménových jmen. Samo o sobě to ale nikterak neznamená, že by v určitém případě (pokaždé) šlo o jednání, který by bylo po právu. Ani vznikem, jakkoli technicky opodstatněné a technicky jedině možné, přednosti v poměru k určitému doménovému jménu nedochází k zániku nebo omezení starších práv firemních nebo známkových či k právnosti nekalé soutěže. Naopak dotčený skutek může představovat neoprávněný zásah do uvedených nebo dalších práv anebo může jím dojít k porušení předpisů proti nekalé soutěži anebo předpisů jiných.

Na tom nic nemění, že skutek se stal elektronickou cestou ve spojení se sítí elektronických komunikací, neboť se jedná jen o techniku provedení neoprávněného zásahu.

e) OBITER DICTA

46. Nad rámec tohoto rozhodčího nálezu rozhodčí soud právně posoudil shora popsané jednání žalovaného též jako porušení zdržovacího právního závazku, který žalovaný, resp. jeho právní předchůdce, smluvně převzal vůči třetí osobě, správci domény .cz, CZ.NIC, z. s. p. o., a jež spočívá ve zdržení se užívání doménového jména *****.cz (či umožnění jeho užívání jiným) „k účelům, které jsou v rozporu s právními předpisy či právy nebo oprávněnými zájmy třetích osob“ (zde žalobce); viz bod 1.13 in fine Pravidel registrace doménových jmen v ccTLD .cz, platných ode dne 1. 1. 2010. Uvedenému smluvnímu závazku žalovaného (dlužníka) odpovídá smluvní oprávnění zmíněné třetí osoby, správce domény .cz, (věřitele). Dále, žalovaný uvedl tuto třetí osobu, správce domény .cz, v omyl svým potvrzením, že vyvinul veškeré úsilí, které lze na něm požadovat, aby zajistil, že dotčené doménové jméno nebude porušovat práva třetích osob, jejich oprávněné zájmy ani právní předpisy týkající se nekalé soutěže nebo ochrany osobnosti; viz čl. 13.1 věta druhá cit. pravidel. Skutečnost, že tato třetí osoba nevyvodila z porušení smlouvy, jehož se žalovaný vůči ní dopustil, ani z toho, že jeho potvrzení není pravdivé, resp. z toho, že údaje žalovaného v „centrálním registru doménových jmen“ jsou zavádějící, žádný právní následek (zrušení registrace dotčeného doménového jména), není pro danou věc významná. Zmíněná třetí osoba ani není účastníkem řízení.

47. Dále, rozhodčí soud konstatuje, že se v rozhodčím nálezu a v řízení, které mu předcházelo, nezabýval a ani nemohl zabývat právní otázkou eventuální soukromoprávní, např. firemně nebo soutěžně právní, odpovědnosti správce domény .cz, třetí osoby, CZ.NIC, z. s. p. o., vůči žalobci, neboť tato třetí osoba ani není účastníkem řízení. Rozhodčí soud má nicméně zato, že pro takový případ by bylo nutno právně posoudit event. odpovědnost této třetí osoby za porušení právní povinnosti udržováním právně závadného obsahu jí spravované soukromé databáze doménových jmen .cz, označované jako „centrální registr doménových jmen“, a to i ve smyslu legálního omezení této soukromoprávní odpovědnosti podle § 5 zákona o některých službách informační společnosti (zák. č. 480/2004 Sb.), ve znění pozdějších předpisů, jakož i s přihlédnutím k možnému zobecnění právního názoru obsaženého v odůvodnění odvolacího usnesení Vrchního soudu v Olomouci ve věci doménového jména ostrava.cz, (Statutární město Ostrava v. Grendel, a. s., a CZ.NIC, z. s. p. o., ze dne 19. 7. 2006 čj.: 1 Cmo 255/2005-87), jímž bylo žalobci přiznáno právo na náhradu nákladů odvolacího řízení proti žalovanému správci domény .cz.

f) NÁROKY:

48. Žalobcovy zdržovací nároky vyplývají z ustanovení § 12 odst. 1 a § 53 obch. zák. a z ustanovení § 4 zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), přičemž žalobci svědčí žalobní legitimace ve věci.

49. Rozhodčí soud si je vědom, že soudy i rozhodčí soud měly běžně v podobných věcech právně zato, že převodní nárok je součástí nároku odstraňovacího, aniž by se ale pokaždé zabývaly důkazem ohrožení žalobcova práva, pokud by nedošlo k převodu doménového jména na žalobce, ale jen k jeho zrušení (uvolnění prostoru). Soudy a rozhodčí soud tím jakoby vycházely z předpokladu budoucího nepoctivého nebo protiprávního jednání veřejnosti (nejen žalovaného), ovšem bez důkazního doložení ohrožovacího skutku, což takto nelze brát jako směrodatné vodítko pro další rozhodovací činnost. Rozhodčí soud je však toho právního názoru, že převod doménového jména je nárokem samostatným jdoucím nad rámec odstranění závadného stavu, který v minulosti nastal, a tudíž nad rámec obnovení původního stavu, který byl po právu a který existoval před neoprávněným zásahem. Důvodem je ta skutečnost, že původním stavem byl stav, kdy dotčené doménové jméno vůbec neexistovalo, neboť žalobce si je o své vůli nezhotovil ani nedal zhotovit, ani takto v jeho prospěch nejednal nikdo jiný, ačkoli mohl. Proto rozhodčí soud právně posoudil žalobcem uplatněný nárok na převod dotčeného doménového jména v doméně .cz, jímž žalobce projevil zájem na tomto způsobu svého informačním sebeurčení, obdobně jako nárok na převod doménového jména v doméně nejvyšší úrovně .eu podle čl. 22 odst. 11 věta druhá nař. č. 874/2004, jenž se týká doménových jmen v doméně .eu. Rozhodčí soud dospěl k právnímu názoru opřenému o rozšiřující výklad nař. č. 874/2004 na doménová jména v doméně nejvyšší úrovně .cz, a to na základě podobnosti při sledování podobného účelu. Podobný výklad a použití tohoto právního předpisu, který je součástí českého právního řádu, není v daném případě vyloučeno, protože práva k doménovým jménům v doménách .eu a .cz a předměty těchto práv si jsou svou povahou, obsahem a účelem navzájem natolik podobné, že není vyloučena podobná soukromoprávní ochrana těchto práv pomocí převodního nároku. Rozdíl spočívající pouze v tom, pod kterou doménou nejvyšší úrovně je určité doménové jméno technicky zavedeno (uloženo), není podstatný pro to, aby vyloučil rozšiřující výklad a použití nař. č. 874/2004, a to pokud jde o převodní nárok pro případ převodu doménových jmen v doméně nejvyšší úrovně .cz. Rozhodčí soud shledal, že tento právní názor je v souladu s příkazem ústavní konformity výkladu a používání právních předpisů, neboť nezjistil nic, čím by se tento postup protivil Listině základních práv a svobod; (§ 1 odst. 1 ústavního zákona č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje Listina základních práv a svobod jako ústavní zákon Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky, ve spojení s čl. 112 odst. 2 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky). Rozhodčím soudem použitá výkladová metoda podobnosti (analogie), a to i ve spojení s použitou výkladovou metodou účeloslovnou (teleologickou), je obecně uznávána a používána při řešení právních otázek, neboť je součástí teorie argumentace.

50. Rozhodčí soud nad rámec této argumentace konstatuje, že při porovnání právního postavení správce domény .eu, the European Registry of Internet Domain Names (EURid), a správce domény .cz, CZ.NIC, z. s. p. o., lze nalézt právní rozdíl v tom, že správce domény .eu svou činnost odvíjí od koncesní smlouvy uzavřené s Komisí Evropských společenství, zatímco správce domény .cz žádnou koncesní smlouvu uzavřenou nemá a svou činnost vykonává bez ohledu na orgány veřejné moci. Dalšími těmito otázkami se ale již rozhodčí soud nezaobíral.

51. Z výše uvedených důvodů bylo nárokům žalobce vyhověno, vyjma nároku na zdržení se provozování dotčeného doménového jména, když pod pojmem „provozování doménového jména“, použitým žalobcem, nutno rozumět provozování stránek v síti elektronických komunikací dostupných pod dotčeným doménovým jménem nebo provozování adresy elektronické pošty pod dotčeným doménovým jménem, přičemž ke dni rozhodnutí došlo ke změně skutkového stavu a žalovaný již doménové jméno v tomto smyslu neprovozuje. Zdržovací nárok směřující ke zdržení se trvalého užívání dotčeného doménového jména však zůstal ukončením provozování nedotčen, neboť žalovaný ke dni rozhodnutí užívá dotčené doménové jméno zaměnitelným, klamavým, zabraňujícím a nepoctivě těžícím způsobem v „centrálním registru doménových jmen“, a to tím, že je v tomto registru o své vůli udržuje.

52. Pokud jde o nárok na zdržení se převodu doménového jména na třetí osobu vyjma žalobce a o převodní nárok ve vztahu k žalobci, jedná se sice o nároky, které se mohou překrývat anebo první z nich může být nadbytečný, nicméně rozhodčí soud, veden zásadou zdrženlivosti při zásazích do uplatněných nároků cizích osob a zásadou procesní opatrnosti, přisoudil žalobci právo v obou případech. Podobně to platí i o nároku na zdržení se užívání dotčeného doménového jména v poměru k ostatním nárokům.

53. Povinnosti žalovaného týkající se dotčeného doménového jména, které jsou stanoveny ve výroku tohoto rozhodčího nálezu, jsou žalovaným splnitelné, a to i se zřetelem na předpokládanou součinnost žalovaného se třetí osobou, správcem domény .cz, CZ.NIC, z. s. p. o., a s ohledem na působení této třetí osoby, jež je rozhodčímu soudu známo z jeho činnosti.

g) NÁKLADY ŘÍZENÍ:

54. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podstatným úspěchem žalobce ve sporu, když žalobce měl neúspěch jen v poměrně nepatrné části týkající se zdržovacího nároku ohledně provozování doménového jména, a proto mu rozhodčí soud přiznal plnou náhradu nákladů řízení (§ 30 zák. č. 216/1994 Sb. a § 142 odst. 3 o. s. ř.). Náklady řízení jsou tvořeny poplatkem rozhodčímu soudu při rozhodování o jednom sporném doménovém jménu jedním rozhodcem podle sazebníku Řádu pro řešení sporů o domény .cz (Řádu .cz), stanoveného rozhodčím soudem s účinností ode dne 15. 6. 2010.

Rozhodčí nález

- I. Žalovaný je povinen zdržet se užívání doménového jména *****.cz.**
- II. Žalovaný je povinen zdržet se převodu doménového jména *****.cz na třetí osobu vyjma žalobce.**
- III. Žalovaný je povinen na své náklady bezúplatně převést doménové jméno *****.cz na žalobce tak, aby žalobce mohl být zapsán jako nový držitel tohoto doménového jména v „centrálním registru doménových jmen“, spravovaném třetí osobou CZ.NIC, z. s. p. o., zapsanou pod č. reg. ZS30/3/98 v registru zájmových sdružení právnických osob, vedeném Magistrátem hlavního města Prahy.**
- IV. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 34 000 Kč, a to vše do 3 dnů od právní moci tohoto nálezu.**

Příloha 1

Shrnutí rozhodčího nálezu

Žalobce se domáhal ochrany svého firemního práva, licenčního práva k ochranné známce, licenčního práva k doménovému jménu a ochrany před nekalou soutěží ze strany žalovaného, který používá podobné doménové jméno. V době rozhodnutí žalovaný používal doménové jméno jeho udržováním v „centrálním registru doménových jmen“, vedeném třetí osobou.

Žalobce k tomu navrhl důkazy.

Žalovaný vznesl námitku nedostatku pravomoci rozhodčího soudu. Rozhodčí soud posoudil svou pravomoc a dospěl k právnímu názoru, že jeho pravomoc je dána rozhodčí smlouvou uzavřenou mezi stranami.

Žalovaný žádné důkazy nenavrhнул.

Rozhodčí soud provedl a zhodnotil důkazy, přičemž zjistil skutkový stav, který právně posoudil jako zaměnitelný a klamavý zásah žalovaného do žalobcova práva firemního chráněného obchodním zákoníkem.

Zároveň rozhodčí soud toto jednání žalovaného právně posoudil jako spekulativní a zneužívající registraci doménového jména ve zlé víře žalovaného při obdobném použití Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28. dubna 2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace (Úř. věst. L 162, 30. 4. 2004, s. 40), ve znění pozdějších předpisů, na základě jeho rozšiřujícího výkladu, podle něž do věcného rozsahu tohoto nařízení spadají i doménová jména .cz, která jsou podobná doménovým jménům .eu při sledování podobného účelu soukromoprávní ochrany příslušných soukromých práv.

Vedle toho rozhodčí soud posoudil prokázané jednání žalovaného jako jednání nekalosoutěžní spočívající v záměnné, klamavé, zabraňovací a nepoctivě těžící hospodářské soutěži na úkor žalovaného. Takovéto jednání žalovaného je zakázáno obchodním zákoníkem.

Rozhodčí soud skutkově nezjistil, a tudíž ani právně nekvalifikoval zásah do žalobcova práva k ochranné známce, protože samo udržování doménového jména v „centrálním registru doménových

jmen“ žalovaným, přestože se jedná o doménové jméno podobné starší ochranné známce a rovněž podobné výrobkům nebo službám, pro něž byla zapsána, není jednáním v obchodním styku ani s tímto udržováním nejsou spojeny žádné výrobky nebo služby.

Žalobcem uplatněný převodní nárok rozhodčí soud právně posoudil na základě obdobného výkladu a použití cit. nař. č. 874/2004.

Žalobě bylo vyhověno a žalobci bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

V Praze dne 20. září 2011

prof. JUDr. Ivo Telec
rozhodce

RNDr. Zdeněk Somr
*předseda Rozhodčího soudu
při Hospodářské komoře České republiky
a Agrární komoře České republiky*

JUDr. Marie Moravcová
*tajemnice Rozhodčího soudu
při Hospodářské komoře České republiky
a Agrární komoře České republiky*